

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH. — Redactor: M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90, Basarabia—România.

Inscris Trib. Lăpușna sub No. 3472/1938.

ISRAEL IN NOUL TESTAMENT.

Cetățenie în Israel.

„....Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Christos, fără drept de cetățenie în Israel, străini....”. *Ap. Pavel. (Efeseni 2,12).*

O privire superficială te face să crezi că Biblia e o carte învechită, despre care se vorbește numai accidental, ocazional: la nașteri, căsătorii, serbări, sau înmormântări. Privirea atentă, adâncă, îți desvalue însă adevărul: Biblia este baza civilizației noastre; creerul și inima societății, rațiunea și sentimentul ei sunt înrăurite întru totul de învățătura ei.

Cunoscătorul moravurilor societății și a învățaturii biblice este astăzi uimit de starea ambelor: atât de stricarea moravurilor cât și de diformarea învățăturilor scripturale: lucrurile simple s'au complicat, cele clare ca lumina zilei s'au incurcat într'atât, încât anumite noțiuni trezesc în mintea indivizilor reprezentări direct opuse.

Luăm un exemplu f. actual: Evreii și creștinismul. Ce înțelege Evreul de toate zilele prin creștinism? O religie străină, întemeată de un anume Iisus Hristos; și fiindcă „adeptii” lui Hristos vărsau în numele Lui sânge evreesc, pentru Evreu creștinismul însemna atât cât negrul pentru alb. De aceea, a crede în Iisus, este egal pentru Evreu cu o abdicare, cu o renegare a propriului său neam și a credinței strămoșești.

Ce înțelege „creștinul” de toate zilele prin creștinism? Religia sa proprie, dreptul său exclusiv, moștenit din moși-strămoși. Și fiindcă „Evreii au răstignit pe Christos”, creștinul

consideră pe Evreu ca potrivnic, trătându-l ca atare. Iar dacă aude de un Evreu care crede în Iisus, îl privește cu un aer de superioritate tolerant-protectoare, zicând: „Ei, a fost omul Evreu, pe urmă s'a botezat și a trecut la creștinism”.

Să vedem acum care este învățătura Sf. Scripturi în această privință. Spre mirarea multora, se va observa că înseamnă *tocmai contrariul*. Cine va ceti Evangheliile, va vedea că Iisus n'a fost o victimă a poporului evreu, ci că El și-a dat viața de bună voie, căci pentru aceasta a fost trimis de Tatăl Său pe pământ: să moară răstignit și prin jertfa Lui să se ierte păcatele celor ce cred în El. „*Tatăl Mă iubește, pentru că lmi dau viața, ca iarăși s'o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci Eu o dau dela Mine. Am putere s'o dau și am putere s'o iau iarăși: aceasta este porunca pe care am primit-o dela Tatăl Meu*”, a spus Iisus. (Ioan 10, 17-18). Nu noroadele evreești au căutat să omoare pe Iisus, ci preoții, cari se temeau de Iisus tocmai fiindcă poporul evreu era uimit de învățătura Lui „*Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui*”. (Marc. 11, 18). Dar când preoții aceștia au pus la cale uciderea Lui, au ajuns

la concluzia că trebuie să se servească de un vicleșug, pentruca poporul evreu să nu se răscoale! „Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului s'au strâns în curtea marelui preot care se numea Caiafa, și s'au sfătuit împreună, cum să prindă pe Iisus cu vicleșug, și să-L omoare. Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă turburare în norod“ (Matei 26, 3-5).

Dar cum e cu creștinismul? Dintre toate popoarele lumii, Apostolul Pavel (el însuși Evreu, vezi F. Apost. 21, 39; Romani 9,1-3; II Corint 11,22; Filip. 3,4-5) consideră pe Evrei ca deținători ai credinței în Dumnezeu cel adevărat, iar când Dumnezeu s'a intrupat, acest trup a fost trup de Evreu, tăiat împrejur într'a opta zi. „*Ei sunt Israelii, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezească, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci*“ (Rom. 9, 4-5). „*Când a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur Pruncu-l, l-au pus numele Iisus...*“ (Luca 2,21) (Tăierea împrejur se servează la 1 Ianuarie). Iată dar, că prin Harul lui Dumnezeu, credința în Dumnezeul cel adevărat, cu toate instituțiunile vechi-testamentale și cu încoronarea nou-testamentală, adică Hristos, este un patrimoniu curat evreesc. Deaceea credința în Iisus aduce cu sine dreptul de cetățenie în Israel. Dar contrariul? „..... Fără Hristos, fără drept de cetățenie în Is-

rael, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume“ (Efes. 2,12). Se vede în chip cât se poate de lămurit, că primind credința în Iisus, capeți un Dumnezeu în lume, o nădejde vie, devii părtaș al legămintelor făgăduinței, cetățean în Israel. Aceasta este învățătura Sfintei Scripturi.

Așadar Efesenii cari au crezut în Iisus și toate neamurile cari cre din El, au devenit—prin această credință—cetățeni ai Israelului. Iar Evreul însuși care ajunge să creadă în Mesia Iisus, Fiul lui David, nu trece la o religie străină, ci seamănă cu un Român din America, devenit cetățean al României prin **naturalizare**, căci Ap. Pavel îi numește pe Evrei „ramuri **naturale**“ (Romani 11,24).

Noi, Evreii credincioși în Iisus Mesia, ne bucurăm mult când vedem că și în alte neamuri sunt oameni cari slăvesc prin felul lor de viață Numele Mântuitorului. Cu cât mai mare ne va fi bucuria când vom vedea pe frații noștri după trup îndreptându-se spre leșua, cu dorința de a începe o viață nouă, a căpăta o nădejde nouă, redevenind părtași ai legămintelor făgăduinței date lui Avraam și celorlalți patriarhi și prooroci evrei, naturalizându-se astfel ca adevărați cetățeni în Israel.

Aceasta pentru înnobilarea moravurilor, pentru îndumnezeirea lor, pentru Cartea evreească, Biblia, pentru propria lor salvare!

Erich S. Gabe.

„Rubenii“ din timpurile noastre.

„Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș“ (1 Ioan 3, 15).

Iacob avea doisprezece fii: Ruben era cel mai mare fiu, iar Iosif era cel mai iubit fiu.

Care este pricina vânzării lui Iosif de către frații săi? Biblia ne spune: „Și Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele“. Aceasta nu era o bârfeala sau clevetire contra fraților săi, ci un adevăr amar. Și frații lui Iosif

în loc să-și recunoască starea lor tristă și să-și îndrepte faptele „au început să-l urască și nu puteau să-i spună nici o vorbă prietenească“.

Visurile lui Iosif au stărnit în frații lui o ură și mai mare: „Și l-au urât și mai mult, din pricina visurilor lui și din pricina cuvintelor lui... și au început să-l pismuiască“.

„Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș“.

Ura contra lui Iosif i-a robat pâna acolo, că ei căutau momentul potrivit, ca să se răzbune pentru toate „nedreptățile“ și „insultele“ lui. Toți erau cuprinși de duhul răutății, pismei și răzbunării, însă unii din ei și-au manifestat starea lor sufletească într'un mod deosebit. Ei așteptau momentul ca să scape de el.

În zilele noastre printre credincioșii, printre frații, astfel de cazuri se repetă tot mai des, după cum ne spune cuvântul lui Dumnezeu: „*În zilele din urmă, vor fi vremuri grele, căci oamenii vor fi . . . vânzători . . .*“.

Toți cei zece frați a lui Iosif au fost trădători, însă fiecare și-a jucat rolul după însușirile lui sufletești. Biblia ne istorisește mai mult despre Ruben și Iuda.

Ce rol a jucat Ruben în aceasta tragedie?

Când frații lui Iosif au vrut să-l omoare, Ruben l-a apărât. Însă din cauză că el personal nu era liber de duhul urii, apărarea lui n'a avut un caracter hotărât, ci era mai mult un fel de diplomație. În loc ca el să se ridice în apărarea fratelui său cel mic și să-l ocrotească de planurile criminale ale lor, el încearcă să-l scape prin șiretenie. „*Și le-a zis: „Să nu vărsați sânge, ci mai bine aruncați-l în groapa aceasta, care este în pustie și nu puneți mâna pe el. Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor și să-l aducă înapoi la tatăl său“*. Pare, că acest frate și-a făcut „datoria“, însă istoria aceasta trista ne spune, că omul, care încearcă șiretenia în astfel de împrejurări, nu este un om cu o conștiința curată.

În ciupa, când pe fratele tău doresc să-l omoare, tu încerci șiretenia? Era nevoie de iubire, de o iubire adevărată frățescă legată de sacrificiu.

Printre credincioșii de astăzi s'au înmulțit trădările. Sunt trădători deschiși. Ei sunt văzuți de toți. Deci te mai poți apăra. Însă sunt trădători ascunși, ca Ruben. Ei înțeleg bine,

că cutare lucru îndreptat împotriva fratelui tău nu este adevărat și nu este bun, însă starea lor sufletească murdară le dictează să facă lucruri foarte incurcate și mârșave. Ei caută astfel de ieșiri din situația critică, ca să fie și pe placul multora și să nu pară trădători. „*Aruncați-l în groapă*“, iată sfatul „Rubenilor“ de astăzi.

Astfel de credincioși—„Rubeni“ își dau părerea că cutare frate să nu fie „omorât“, ci numai „aruncat în groapă“. Ei sunt chiar mulțumiți în sufletul lor că au făcut un lucru foarte bun, că pe fratele lor l-au scăpat dela moarte și l-au aruncat în „groapa“ murdărilor, minciunilor, clevetirilor...

„Când a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au desbrăcat de haina lui, de haina pestriță pe care o avea pe el“. Unde era Ruben, când se făcea desbrăcarea, când își băteau joc de Iosif, când violau sufletul lui tânăr, desbrăcându-l în văzul tuturor. Ruben era aci, dar tăcea. Tăcere infamă, tăcere criminală.

Dumnezeu înzestrează pe unii credincioși cu deosebite talente și daruri spirituale. Acești credincioși au o purtare deosebită, o râvnă deosebită, și Dumnezeu îi îmbracă într'o haină de evlavie deosebită. Ei, ca Iosif, „caută pe frații lor“ cei rătăciți în lumea această cu o deosebită râvnă. Însă apar „frații lui Iosif“ și aci. Ochii lor plini de pizmă nu pot suferi așa ceva. Ei nu pot suferi „haina evlaviei lui“ după cum frații lui Iosif nu puteau să sufere haina lui pestriță. Acești oameni, cari se consideră credincioși au o privire ageră asupra copiilor lui Dumnezeu și caută prin toate căile să-l prindă pe unul și pe altul, așteptând momentul potrivit pentru îndeplinirea gândurilor lor mârșave. „Ei l-au zărit de departe“. Ei ca niște fiare sălbatice se aruncă asupra nevinovatului, îl desbracă de tot ce este frumos, de haina evlaviei, în care l-a îmbrăcat Tatăl cereșc. Clevetesc, bîrfesc, îl „desbracă“ și îl „aruncă în groapa învinuirilor murdare“. Câți copiii ai lui

Dumnezeu au suferit din cauza acestor „frați“ decăzuți dela harul lui Dumnezeu.

În aceste clipe de încercare iată apar „Rubenii“. Ei par foarte întristați de aceste lucruri și stăruie chiar să găsească vre-o cale de scăpare, însă din cauza propriilor lor murdării sufletești, n'au putere să treacă hotărît de partea adevărului, de partea lui Iisus Hristos, iar copiii lui Dumnezeu sunt trădați.

Ruben din primul moment a șovăit și n'a luat apărarea lui Iosif, și lucrurile au evoluat spre rușinea lui. Frații l-au vândut pe Iosif tocmai când Ruben nu era acolo. Dar ce-a făcut Ruben, când a aflat de fapta aceasta criminală? A alergat după Ismaeliți, ca să întorcă pe fratele său? Nu! El nu s'a gândit la fratele său Iosif, ci s'a gândit la persoana sa proprie. „Băiatul nu mai estel! Ce mă voi face eu?“.

Mulți „Rubeni“ în comunitățile copiilor lui Dumnezeu sunt intristați de minciunile, trădările și bărfelile care cad pe capul unora, însă ei nu fac nimic, ca să se schimbe lucrurile, fiindcă „eul“ lor e mai presus de orice. Ei suspină, regretă, deplâng, însă, ca și Ruben, nu fac nimic, ca să scape pe fratele lor din mânăle „fraților“ criminali și fățarnici.

„Și au luat atunci haina lui Iosif și junghiind un țap, i-au muiat haina în sânge“. Pentru ce? Ca să înșele pe tatăl lor. Unde era Ruben? Aci. Poate că el însuși ajută la ungerea hainelor lui Iosif cu sânge. Sufletul lui cădea tot mai adânc în prăpastia

păcatului. Acuma el nici nu protestază, că frații fac o altă crimă, căutând se înșele pe tatăl lor. El a fost de acord cu frații în această minciună. Hotărîre unanımă pentru a înșela pe tatăl lor, pentru a tăcea de crimă săvârșită.

„Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mângâie“ (pe Iacob). Ce fățarnicie? Au vândut pe Iosif, au înșelat pe tatăl lor și după aceea vin să-l mângâie? Unde era Ruben? Și el este aci. Păcatul l-a orbit și el nu-și vede căderea.

Încetul cu încetul totul a început să se liniștească. Iacob plângea, însă fiii lui își vedeau de treburile lor. Totul mergea „bine“. Tăcerea despre fapta săvârșită, îi rodea câte odată, însă ocupațiile zilnice îi făceau să mai uite. Poate că unii din ei s'ar fi gândit să mărturisească păcatul, însă fie de frica fraților sau din cauza altor motive au tăcut. Lungă tăcere, păcătoasă tăcere...

Dar Dumnezeu, Care nu vrea moartea păcătosului, știe cum să-l trezească și să-l aducă pe calea mântuirii. Domnul i-a adus și pe frații lui Iosif să-și recunoască fapta.

Iubite suflete! dacă ești din tabăra fraților lui Iosif, să știi, că Dumnezeu nu te va lăsa, până ce tu nu-ți vei recunoaște păcatul.

„Domnul a fost cu Iosif“—iată mângâierea copiilor lui Dumnezeu în clipele de încercare, în clipele de trădare...

„Cine are urechi de auzit, să audă!“

M. Tarlev.

Ce aș face eu.

„Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea...“ (Efeseni 5, 15—16).

În timpul unei serbări familiare, o doamnă care era în vârstă, a fost înțebată în glumă: ce ar face ea dacă ar deveni iarăși tânără. Doamna foarte serioasă a răspuns: „Aceasta eu vă voi spune: niciodată n'aș părăsi

locul meu, până când Dumnezeu nu mi-ar arăta clar, că El îmi poruncește să-l părăsesc. Am avut multe suferinți în viața mea din pricină, că orbește și fără răbdare, m'am aruncat înainte, unde a trebuit ca să

aștept liniștit călăuzirea lui Dumnezeu“. Alți musafiri mai bătrâni au hotărât, ca fiecare dintre ei să răspundă acuma la susamintită întrebare, iar tinerii să asculte. S'au primit următoarele răspunsuri.

1. „Dacă eu înc'odată m'aș face tânăr, eu aș spune toate necazurile mele mai mult lui Dumnezeu, decât oamenilor, și eu totdeauna din toată inima aș ierta celor cari mă ofensează, neavând împotriva lor nici o mâhnire“.

2. „Eu mi-aș da silința să vorbesc

mai puțin și să ascult mai mult. Eu n'aș stărui să rețin pentru mine ultimul cuvânt; fiindcă această, în primul rând, nu e frumos, iar în al doilea rând, aceasta e de obicei, împotriva voinței lui Dumnezeu“.

3. „Eu aș purta în brațe pe părinții mei, și n'aș ști un lucru mai bun, decât a-i servi“.

4. „Eu aș stărui pe cât se poate mai mult să învăț, și toate cunostințele mele le-aș dărui în serviciu lui Dumnezeu“.

Medicament contra minciunii și calomniei.

(O discuție între doi prleteni).

M.: Spune-mi te rog, L. Dece oamenii mint așa de mult și se bârfesc unii pe alții?

L.: Eu cred că sunt două pricini.

M.: Care sunt ele?

L.: Prima—păcatul, care a prins pe oamenii și ei nu se supun lui Dumnezeu; iar a doua—frica celor cari ascultă pe mincinoși și bârfitori.

M.: Poți să-mi dovedești cu cuvântul lui Dumnezeu?

L.: Da! În cartea profetului Ieremia c. 9 stă scris: „poporul meu merge din răutate... în răutate și orice prieten umblă cu bârfeli... își deprind limba să mintă...“

M.: Ei, bine, dar pentru a doua cauză?

L.: Apostolul Pavel în epistola către Efeseni c. 5 spune: „Nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale înținerului, ba încă mai de grabă osândiți-le“.

M.: Tu vrei să spun, că dacă oamenii ar mostra pe cei mincinoși și bârfitori, atunci ei mai puțin ar minți și bârfi?

L.: Tocmai așa. Eu o să-ți istorisesc un caz, care dovedește această. Odată la o credincioasă a venit vecina ei și i-a povestit despre faptele urâte ale unei femei. Doamna a ascultat-o și, când ea a terminat, i-a zis: „Hai să mergem la această femeie și s'o ajutăm să-și recunoască faptele

și să se îndrepte“. Vecina nu s'a așteptat la așa ceva și a început să se scuze, însă la sfârșit a recunoscut, că a vorbit minciuni. Iată leacul contra bârfelei!

M.: Să ne folosim dar de acest leac în viața noastră.

L.: Da, să stăruim, ca noi înșine să nu mințim, să nu bârfim, căci cuvântul lui Dumnezeu spune: „Buzele mincinoase sunt urâte Domnului...“ și „partea celor mincinoși este în iazul, care arde cu foc și pucioasă...“

Să ne păzească Dumnezeu de această!

Cu cine semeni tu?

Un tălmăcitor bătrân a spus, că iubitorul de bani are gâtlejul unui leu, care zice: „Înghite totul în jurul tău“, și stomacul lupului, pe care nicidecum nu-l vei sătura; capul crocodilului, care poate plânge, și a vorbi dulce ca un inger; a cărui mână dreaptă—e ca laba unui urs, care răsună: „Crr, Crr! totul în sacul meu, iar despre cei săraci Dumnezeu să se îngrijească; iar mâna stângă—ca lăbuța pisicii, fiindcă iubitorul de bani fură din toate cămile. Cel darnic—e un contrast drept. Cine dintre ei este mai fericit? Cu cine semeni tu?

Eu sunt „uriaș“.

Un mic băiat aleargă la mamă sa și-i spune, că el este un „uriaș“ tocmai ca Goliat. Mamă sa a surâs și l-a întrebat, de unde a luat el această comparație.

Băiatul, arătând mamei un băț scurt, răspunde, că acesta este măsura lui proprie cu care și-a măsurat înălțimea și a găsit că are „șase coți și o palmă“, tocmai atât cât avea Goliat.

În zilele noastre au apărut mulți

„uriași“ cari-și măsoară faptele, activitatea și viața cu o măsură proprie. Ce preț și valoare au toate lucrurile omenești în fața lui Dumnezeu. O nimică toată sunt toate lucrurile în fața Celui vecinic.

Noi trebuie să creștem în harul lui Dumnezeu, în cunoștința lui, Dumnezeu și să ajungem la „starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos“ (Efes. 4, 13).

Viața în sala „Mișcan“ din Chișinău.

Multe greutăți dinafară și dinăuntru suferă comunitatea noastră unită a Evreilor și Neevreilor. Într'adevăr trăim timpul când cu ochii noștri vedem cum, „protivnicul nostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine se înghită“ (1 Petru 5, 8). Noi știm scopul lui, știm intențiile sale, că el caută numai cum să „fure, să junghie și să prăpădească“ (Ioan 10, 10). Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, că noi știm și pe Acela, din mâna Căruia nimeni nu ne va smulge.

Toată iarna și primăvara anului 1939 Domnul ne-a dat binecuvântările Sale bogate. Adunările noastre au fost pline cu ascultători din poporul Israel.

Anul trecut și jumătatea anului acesta au dat posibilitate fraților și soroților din sala „Mișcan“ din Chișinău, să facă cunoștință mai de aproape cu mulți frați și surori din Basarabia și din alte părți din țara noastră. Fiindcă mulți au avut diferite greutăți și au trebuit să vină la Chișinău, astfel am avut bucuria să servim Domnului, în persoana fraților Săi mai mici, cari au suferit pentru numele Lui. Induisător a fost de observat în tot timpul acesta, cum două fetițe în etate de 13-14 ani (amândouă evreice), din grupul copiilor cari vin în fiecare zi să învețe cuvântul

lui Dumnezeu în „Mișcan“,—cum ei au ajutat și au servit cu dragoste pe frați și surori oaspeți, din cari unele au venit cu copii mici.

Într'un spitiț de pietate deosebită am sărbătorit Sf. sărbători de Paști. Frații și soroțile Evrei și neevrei au petrecut o zi laolaltă întărind unii pe alții în credință prin convorbiri frățești și în jurul unei mese frățești. Ne-a părut rău, că n'am putut invita pe copii evreilor cari învață în „Mișcan“ împreună cu părinții lor necredințioși, ca să ia parte cu noi la masa frățească, fiindcă zilele de Paște (azimilor) încă n'au trecut. Dar a treia zi de Paști frații și soroțile i-au invitat, și personal au dorit să-i cinstască cu cozonaci și diferite lucruri gustoase. Seara, după adunare de rugăciune am pregătit un ceai, iar frații și soroțile îndeosebi neevrei au servit pe copii, pe părinții lor și pe prieteni Evrei cari au fost invitați. A fost așa de îmbucurător să vezi serviciul dragostei în numele Mântuitorului Isus Mesia.

Approape toată săptămâna Paștilor a fost ocupată cu adunări, deacea soroțile au amânat adunarea cercului femeilor al comunității noastre unite, pe un timp mai prielnic. De multe ori adunările cercului femeilor au fost pline de invitați, iar de data această n'a venit nimeni. Când soroțile s'au

strâns la rugăciune înainte de adunare, în sala n'a fost nici un suflet. A fost înălțată o rugăciune din toată inimă ca El să conducă sufletele la ascultarea Evangheliei. Surorile au fost gata să se umilească și să aibă puține suflete, dar când au intrat în sală, au văzut pe mulți cari așteptau să audă cuvântul lui Dumnezeu. Cu o mulțumire adâncă către Dumnezeu am început adunarea această cu cântări duhovnicești, și Domnul a răspuns la rugăciunile noastre. Adunarea a trecut parcă cu o deosebită solemnitate și binecuvântare divină. Surorile tinere și cele în vârstă într-o mărturie, unită cu cuvântări și cân-

tări, una după alta, în evreește și alte limbi, au transmis ascultătorilor despre aceea, cum Mântuitorul Iisus Mesia a făcut o schimbare în sufletele lor, au istorisit despre iubirea minunată a Mântuitorului. O soră în vârstă, care câștigă cu munca grea mijloacele pentru vieață, și care înainte de a veni la credință, aproape n'a putut să citească, a spus o poezie și în cuvinte simple dar sincere, a mărturisit despre Mântuitorul ei. Domnul să facă să crească tot ce a fost semănat pentru împărăția Sa.

Lăudat fie Domnul pentru îndurarea Sa și pentru lucrurile Sale cele minunate.

EXTRAGERI DIN TALMUD. *)

Trei versuri.

Când scrisorile cu privire la omorirea Evreilor au fost iscălitte de împărat și date în mâna lui Haman, el și prietenii lui au plecat din palatele împărătești cu mare bucurie. Din nou le-a eșit în cale Mardoheu între timp, venind trei școlari dela școală. Mardoheu i-a oprit. Văzând aceasta, s'a oprit și Haman cu prietenii săi, ca să asculte ce va spune Mardoheu.

— Ce verset ai învățat astăzi? — întreabă Mardoheu pe un băiat.

Copilul a răspuns:

— „Nu te teme nici de spaimă năpraznică, nici de o năvălire din partea celor răi“.

Altul a zis:

— Eu am învățat astăzi până la versul:

„Faceți planuri cât voiți, nu se va alege nimic din ele; luați la hotărâri, cât voiți, — vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi“.

Al treilea a zis:

„Până la bătrânețea voastră Eu voi fi Acelaș, până la cărunțele voastre vă voi sprijini. Eu v'am creiat și vă voi purta și vă voi mântui“.

Auzind aceste cuvinte, Mardoheu s'a bucurat cu o bucurie nespus de mare și de fericire i s'a umplut gura de râs.

„Ce ți-au spus acești copii, de ai râs așa bucuros?“ întreabă Haman.

„Vești bune mi-au dat, răspuse Mardoheu“, ca să nu am nici-o frică de răul, pe care ai de gând să ni-l faci.

Haman s'a aprins de mânie.

„Tochmai cu acești copilândri voi începe!“ a murmurat Haman.

Părerea această (a nevastei lui și a prietenilor) a plăcut lui Haman și a pus să pregătească spânzurătoare.

S'a dus Haman în grădina împărătească și-a tăiat un cedru; cu cântări și bucurii l-a transportat la el acasă și l-a ridicat înaintea casei sale.

„Măine dimineată Mardoheu va fi spânzurat!“ — zise Haman.

Haman s'a așezat alături de lemnul acesta, măsurând înălțimea lui.

În clipa aceea a răsunat o voce din cer: „lemnul acesta este bun tocmai pentru tine; din primele zile ale creațiunii el pentru tine a fost pregătit“.

DIFERITE ȘTIRI.

PALESTINA. „Cartea albă“ a guvernului Englez despre Eretz-Israel. După conferința între Evrei și Arabi a eșuat, Guvernul Marelui Britanii a rezolvat, chestiunea Palestiniană printr'o sentință de moarte pentru evrei, decretată prin așa numită „Cartea albă“. „Cartea albă“ prevede că în Palestina vor putea imigra numai încă 75 mii Evrei. În această cifră intră și acei cari au intrat în Palestina ilegal. După termenul de 5 ani,

*) Tălmăcirii sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

dupăce imigrația va fi oprită, Evreii vor putea intra în Palestina cu autorizația Arabilor. Astfel Evreii niciodată nu vor constitui mai mult de o treime a poporului care ocupă Palestina și după vre'o câțiva ani, Anglia va crea un stat Arab. chiar dacă Evreii nu vor consimți la această.

Presă evreească transmite că la conferința rabinilor în Ierusalim, s'au înregistrat șapte sfâșietoare, când membrul Executiv, rabinul Fischmann, a adus la cunoștință că „Cartea albă“ a fost semnată, a plâns. Ace-

astă conferință care a discutat diferite probleme religioase ale vieții evreiești, a fost întreruptă de marele rabin Herzog. Rabinii au plâns amarnic și cu jale mare au început să se roage. După ce Evreii din Palestina au aflat despre hotărârile guvernului Englez au organizat demonstrații mari de protest împotriva „Cărții alb-“ În Ierusalim au demonstrat mai mult de cincizeci de mii de evrei în frunte cu primul rabin al Ierusalimului Femeile evreice au organizat o demonstrație aparte în frunte cu soția primului Rabin și alte persoane conducătoare. Diferite steaguri au fost purtate, anunțând și declarând că Palestina este pentru Evrei. Pe unele steaguri era scris: „Tanachul (Vechiul Testament) este mandatul nostru!“.

Mii de Evrei adunați în sinagoga cea mare din Ierusalim „leșurun“ și în jurul ei, după cuvântarea rabinului Herzog, ridică solemn mâna dreaptă și rostesc cuvânt după cuvânt după rabinul Herzog:

— Noi ridicăm mâna noastră către cer și după cum părinții noștri au făcut lângă râurile Babilonului. jurăm: „Im eschkachach Ierusalaim tischkachiemi“ — „Usucă-mi-se dreapta, dacă te voui uita Ierusalime!“.

Evreii din toată lumea au protestat împotriva „Cărții albe“.

Dumnezeu să se indure de poporul evreu atât de greu încercat ca el să înțeleagă, că dacă Dumnezeu nu va zidi Eretz Israel, atunci zădarnice sunt toate străduințele depuse

(Psalm 127.1) și dacă poporul evreu nu va înțelege cuvintele Thorei „dacă veți asculta de glasul Meu“ (Deut 11, 22-28), atunci și Biblia e o carte, care este împotriva poporului Evreu. Fiindcă în ea stă scris că Eretz Israel este pentru Evrei numai atunci, când poporul Evreu va împlini poruncile Bibliei și va trăi după Cuvântul lui Dumnezeu „căci ea este vieața ta și multe zile.“ (Deut 0.20)

Cheia Palestinei este în mâinile lui Mesia Iisus din Nazaret, prin a Cărui jertfă de ispășire Dumnezeu ne iartă toate fărâdelegile, și după ce poporul Evreu se va întoarce la Mesia va deveni un popor sfânt și o țară sfântă (Zaharia 8: 20-23).

◆ **In Londra (Anglia).** În legătură cu actuala stare internațională, un oarecare Mr. Sidney Colet a trimis către fiecare membru din casa lordilor (House of Lords) și către membrii guvernului câte un exemplar din scrierile sale în cari scoate în evidență multe laturi bolnave în viața națională. El atrage atenția tuturor la dreptatea judecăților divine și arată unele păcate naționale. În lumina acestor lucruri el face un apel, ca să se fixeze o zi de post și fiecare să mărturisească păcatele săvârșite.

Acest fapt se aseamănă cu strigătul profetilor Bibliei, cari au avut îndrăzneală să mustre pe împărații și conducătorii poporului. Mr. S Colet roagă pe credincioși să înalțe rugăciuni pentru acest lucru.

Foarte interesant!

Foarte interesant!

PSALMUL 150

Compus de tânărul frate evreu, **E. GABE**, absolvent al Academ. Regale de Muzică din București.

Muzica e făcută pentru cor în 4 voci. Textul psalmului e tipărit în 3 limbi: Română, Ebraică și Engleză.

Căștigul este destinat pentru reconstrucția casei de rugăciuni a Evreilor credincioși în Mesia — **Prețul benevol.**

Se poate comanda dela redacția „BINEVESTITORUL“.

Înștiințare.

Abonații revistei noastre sunt înștiințați că plata pentru revistă se va face în viitor prin daruri benevole.

Darurile pentru revistă și alte lipsuri în via Domnului, se pot trimite pe adresa redacției.

Adresa: D-lui I. Trachtmann, str. Gh. Lazăr No. 90, Chișinău, Basarabia, România.

No. 5—6.

16-טער יארגאנג

קעשענעוו 1939

BINEVESTITORULFondat de **L. I. AVERBUCH.**Redactor: Inginer **M. TARLEV.**Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”,
Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90. Basarabia—România.**המבשר טוב****דער מרענער פון דער גוטער בשורה
א בלאט פאר רעליגיע און מאראל**געגרינדעט פון ל. י. אווערבאך
רעדאקטאר: אינזשענער מ. טארלעוו.

דער לאנדאנער ארוועס פון דער רעדאקציע:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS” 60, Clissold Crescent, Stoke Newington,
London, N. 16, England.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**דער געטליכער מאנדאט
אויף פארעסטיגע.**

„... אויב איר (פאלק ישראל) וועט היטן די אלע מצוות, וועלכע איך באפעהל אייך זיי צו טון, צו ליבן ה'ד אייער גאט, צו געהן אין אלע זיינע וועגן, און זיך אין אים צו בא-
העפטן, אזוי וועט גאט פארטרייבן די אלע פעלקער פאר אייך און איר וועט ירשענען גרויסע
און שטארקערע פעלקער פון אייך. יעדעס ארט, אויף וועלכן אייערע פיס וועלן טרעטן, זאל צו
אייך געהערן, פון דער מדבר אן און דעם לבנון, פון דעם טייך, דעם טייך פרת, ביז צו דעם
הינטערשטן ים זאלן זיין אייערע גרענעצן. קיין מענטש וועט ניט קענען באשטעהן פאר אייך,
ווייל ה'ד וועט גיבן אייער פחד און אייער מורא איבער דעם גאנצן לאנד אויף וועלכן איר
וועט טרעטן, אזוי ווי ער האט צו אייך גערעדט. זעהט, איך גיב פאר אייך היינט א ברכה און
א קללה. די ברכה—ווען איר וועט פאלגן (צוהערן) צו די מצוות פון ה'ד אייער גאט, וואס
איך באפעהל אייך היינט. און די קללה, ווען איר וועט ניט פאלגן (צוהערן) צו די מצוות פון
ה'ד אייער גאט, און איר וועט אפקערן פון דעם וועג, וועלכן איך באפעהל אייך היינט, נאכ-
צוגעהן נאך אנדערע געטער וואס איר האט ניט געקענט” (דברים י"א, 22—28).

אהרן בן נבאי.

ישראל אינ'ם ברית החדשה.

ישוע הנצרי מלך היהודים.

פארזעצונג פון „המבשר טוב“ No 1-2/1939

אים. ער האט זיך פארלאזט אויף גאט, זאל ער אים איצט ראטעווען אויב ער האט אים ליב. (מתי, כ"ז, 45-41).

מיר דארפן דא באמערקן דריי זאכן:

1) ווען דער האר ישוע וואלט געווען אראפגענידערט פונם קרייץ, וואלט ער נישט געווען דער משיח, דער מלך, ווייל אין דער תורה ווערט וועגן אים נבואה געזאגט ווי וועגן גואל, וועלכער האט געדארפט דוקא אויף אזא אופן אויסלעזן די זינד פון זיין פאלק; אבער די גרויסע מפרשי התורה האבן אין יענעם מאמענט פארגעסן אין די דאזיגע נבואות, אין דער תורה אין גאט און אינם משיח.

2) ווען דער האר ישוע זאל אפילו געווען אראפנידערן פונם קרייץ, — באווייזענדיג, אזוי ארום, א וואונדער פאר די פרושים, וואלטן זיי טראץ דעם אלעמען, דאך נישט געווען געגלויבט אין אים. פון וואנען מיר ווייסן דאס? מ'זאגט דאך אין אלגעמיין, אז ווען מ'זעהט א מופת, קען מען ווערן א גלויביגער... וועלן מיר אבער שטעלן א פראגע: האט דען דער משיח נישט באוויזן קיין וואונדער פאר זיי? בפירוש יא, און נישט נאר איינעם!

א) אזוי, למשל, ווען מ'האט צו אים געבראכט קיין כפר-נחום א פאראליזירטן, האט אים ישוע אויסגעהיילט. די סופרים, אנשטאט דעם זיי זאלן לויבן דעם פארשפראכענעם משיח, האבן נישט געגלויבט אין אים. די סופרים האבן געזעהן מיט זייערע אויגן, ווי מ'האט געבראכט דעם פאראליטיקער אויף א בעטל; דערנאך האבן זיי געזעהן מיט זייערע אויגן, ווי בלוין לויטן איינציגן באפעהל פון ישוע, האט דער פאראליטיקער נישט בלוין זיך אויפגעהויבן, נאר האט אליין אריינגעטראגן דאס בעטל אין שטוב אריין; די סופרים האבן געזעהן מיט זיי ערע אויגן, ווי איין ווארט פון-ם בן-דוד האט מער כח ווי די גאנצע מעדיצינישע וויסענשאפט פון די צייטן. זיינען זיי דען געווארן גלויביגע אדאנק דעם דאזיגן וואונדער? ניין זיי

IX. „פיל פון די אידן האבן געליינט דעם דאזיגן אויפשריפט, ווייל דאס ארט, וואו ישוע איז געווען געקרייצטיגט, האט זיך געפונען נאָענט פון דער שטאט: ער איז געווען געשריבן אין העברעיִש, לאטייניש און גריכיש. די אידן דינען כוהנים גדולים האבן געזאגט צו פילאטן: „שרייב נישט „מלך היהודים“ נאר, אז „ער האט געזאגט: איך בין דער מלך היהודים.“ (יוחנן י"ט, 20-21).

ליינענדיג דעם אויפשריפט, האבן די כוהנים גדולים זיך נישט גוט געפיהלט. זיי האבן געוואלט פטור ווערן פון דער סיטואציע, וועלכע זיי זעלבסט האבן געשאפן, ווייל עס האט זיי נישט געלוינט, אז עס זאל אפיציעל באקאנט ווערן, אז דער אויפגעהאנגענער אויפן הילצער-נעם קרייץ איז דער מלך פון ישראל. זיי האבן זיך אפגעגיבן א רעכענונג, אז דאס אפחוקקן פון ישוע, וועט זיך אפשפילגען אויפן-גאנצן פאלק, און דאן האבן זיי געבעטן ביי פילאטן א אויסבעסערונג; דערמיט האבן זיי געוואלט ווייזן דעם חוזק און דעם דורכפאל פון ישוע'ס ווערטער, באגרעניצנדיג דעם ביטערן שפאט צו אים. ווען עס זאל געווען פארקומען אזא מין אויסבעסערונג, וואלטן זיי דאן געזאגט: „זעהט נאר, אט דער האט זיך באריהמט, אז ער איז דער מלך היהודים, וועלכער וועט אונז אויסלעזן, און צום סוף האט איין מאן מיט אים פארענדיגט! טראץ דעם, וואס דער נסיון האט זיך נישט איינגעגעבן, ווייל פילאט האט גאר נישט געוואלט ענדערן, האבן זיי דאך נישט געליינט, נאך דעם אלעמען, דעם אויפשריפט, ווי ס'איז ווירקליך געווען אנגעשריבן, נאר ווי זיי האבן געוואלט ס'זאל זיין אויפגעשריבן, און אין סך-הכל האבן זיי געחוקקט. „און אזוי האבן געשפעט פון אים אויך די עלטסטע כוהנים מיט די סופרים און זקנים, זאגענדיג: „אנדערע האט ער געהאלפן, און זיך זעלבסט קען ער נישט העלפן! אויב ער איז דער מלך היהודים, זאל ער אראפגעהען פונם קרייץ, וועלן מיר גלויבן אין

איזן פון גליל, יהודה, ירושלים, אדום, עבר-הירדן, פון די געגנטן ארום צור און צידון, ווען זיי האבן דערהערט וואס ישוע האט אויפגעטאן, זיינען זיי געקומען נאכצופאלגן דעם עושה טובה און זייער לערער (מארקוס ג' 8-12).
 (ה) ווען דער משיח האט אויסגעהיילט א דעמאניזירטן בלינדן און שטומען, האבן די פרושים שים ניט געגלויבט, זאגענדיג אז ער האט דאס געטון מיט דער הילף פון בעל-זבול, דער האר פון די שדים.

אבער דער המון פון ישראל האט א פאר-הדושטער, געפרעגט:

„איז ניט דער דאזיגער דער בן-דוד?“ (מתי י"ב, 28-12).

(ו) א בלינדער פון געבוירן באקומט זיין ראייה דורך ישוע'ס קראפט; האבן די פרושים געגלויבט: זיי האבן ניט געגלויבט! פארקערט: לויט די אויספירליכע אויספארשונגען בא די עלטערן פונם אויסגעהיילטן, וואו זיי האבן באשטעטיגט די קרענקליכקייט פונם דאזיגן מאן פון זיין געבורט אן, האבן זיי געזאגט, אז ישוע קומט דאך ניט פון גאט, ארויסשטעלענדיג דעם אויסרייד, אז „דער דאזיגער מאן (ישוע) איז א זינדיגער מענש“. אבער דער איד, וועלכער איז געווארן זעה-ענדיג ווייל דעם משיח'ס קראפט האט אים אויסגעהיילט, האט עדות געזאגט וועגן זיין אויס-לעזער פאלגענדעס: „איין נאך ווייס איך; כ'בין געווען בלינד, איצט זעה איך... אויב דער מענש וואלט ניט געקומען פון גאט, וואלט ער גאר ניט געקענט טון.“ (יוחנן ט', 88-25).

(ז) אין א שבת-טאג איז דער האר, ווי זיין שטייגער איז, געקומען אין שוהל-דארט האט ער אויסגעהיילט א פרוי מיט א הויקער (הארב); ס'האבן זיך ווידער אנגעהויבן פארווארפן, אז ער האט אויסגעהיילט אין רוה-טאג. ישוע האט געשטראפט די פרושים, נאר זיי, וועלכע האבן געזעהן דעם וואונדער פונם אויסהיילן, האבן זיך פארשעהמט פאר די ווערטער פונם רופא, אבער זיי האבן אלץ ניט געגלויבט. און דאך האט דאס אידישע פאלק זיך געפרעהט פון די אלע וואונדערליכע מעשים, וועלכע ער האט באוויזן. (לוקאס י"ג, 17-10).

(ח) אין בית היני איז אליעזר געשטארבן און

האבן נישט געגלויבט!

אבער דאס, וואס די סופרים האבן נישט געטון, האט יא געטון דאס פאלק, וועלכעס האט געזעהן אלעס, וואס קומט פאר. דאס פאלק האט ניט געקענט און ניט געוואלט שווייגן!

„און אז דער המון האט דאס געזעהן, האט ער זיך געוואונדערט און געלויבט גאט, וועלכער האט געגעבן די מענטשן אזא מין קראפט.“ (מתי ט', 8-2).

(ב) ווען מען האט צו אים געבראכט א שטר-מען, און וועלכן ס'האט זיך געפונען א שד, האט דער האר ישוע ארויסגעטריבן פון אים דעם שד, און אים צוריקגעקערט דאס לשון. די פרושים האבן עס געזעהן, אבער זיי האבן נישט געגלויבט. פארקערט, זיי האבן אים געלעסטערט, זאגענדיג: „מיט דער הילף פונם שר-השדים פאר-טרייבט ער די שדים“.

אבער דאס אידישע פאלק האט נישט געלעסטערט, ווי זיי, נאר געזאגט פול מיט ערשטוינונג: „נאך קיין מאל האט מען אזוינס ניט געזעהן ביי דעם פאלק ישראל“ (מתי ט', 84-82).

(ג) ביי דעם טייך בית-חסדא אין ירושלים האט ישוע אויסגעהיילט, דורך זיין איבערנא-טירליכן כח, א פאראליטיקער, און הגם די פרושים האבן געזעהן, ווי ער טראגט איצט זיין וועהטאג-בעטל, האבן זיי דאך ניט געגלויבט, אז ישוע איז דער משיח.

(ד) ישוע איז אין א שבת געקומען אין שוהל, וואו עס האט זיך געפונען א מענש מיט א אויס-געטרוקענטע האנט. נישט כדי צו לערנען, נאר כדי אים אויסצושפרעטן א נעץ, האבן די פרושים בא אים א שאלה געפרעגט, צי מען מעג היילן אום שבת. ישוע האט זיי דאן געפרעגט: „איז ערלויבט טון שבת גוט'ס אדער שלעכטס? זאלסט ראטעווען עמיצן דאס לעבן, אדער זאלסט עס לאזן פארלוירן געהען?“

און ער האט אים אויסגעהיילט די האנט. די פרושים האבן געזעהן מיט זייערע אויגן דעם וואונדער, אבער זיי האבן נישט געגלויבט, האבן אים ניט געענפערט אויף דער פראגע, נאר זיינען ארויסגעגאנגען פון דער שוהל און האבן זיך באראטן... ווי אזוי מ'זאל אים הרגענען! אבער ניט אזוי איז זיך באגאנגען דאס פאלק פון יהודה. גרויסע מחנות

האבן ניט געגלויבט.
אבער דער המון פון די אידן, וועלכער
איז געקומען צו מריסן (אליעזר'ס שוועס'
טער) און האבן דערזעהן, וואס ישוע האט
געטון, האבן געגלויבט אין אים. (יוחנן,
"א' 45). (פארזעצונג קומט).

איז געליגן אין קבר 4 טעג; דער האר ישוע האט
אים פון טויט לעבעדיג געמאכט. די גאנצע
סביבה פון בית היני איז געווען אויפגעווערט
און איבערראשט פון דער דאזיגער פאסי-
רונג, וועלכע איז העכער פונם מענשליכן פאר-
שטאנד; האבן די פרושים געגלויבט? זיי

דוד גלאזער.

**די לעזונג פון דער אידישער פראגע און דער ריכטיגער יסוד
צו אויפבויען דאס הייליגע לאנד.**

פארזעצונג פון 9-10/1938 No

דע זייטן פונם ירדן, אבער אהן גאט און אהן
דעם מלך המשיח וועט דאס ניט געשעהן.
אויף ישוע המשיח'ס תליה, אויף גלגלתא איז גע-
שריבן געווארן א אויפשריפט אין 8 שפראכן: „ישוע
מנצרת מלך היהודים“. דאס מוז און וועט אמאל
זיין. דאס אידישע פאלק מוז א געטליך פאלק
זיין, ווי גאט האט געוואלט פון אנפאנג אן,
און דאס טאקע האט א פיל גרעסערע ווערט
ווי ארץ ישראל, ווארום באזיצן א לאנד איז
נאך נישט די גאולה, נאר אין דעם גואל צדק
ישוע המשיח, איז די גאולה שלימה. ווי לאנג
אידן אנערקענען נישט, און נעמען ניט אויף
ישוע המשיח, וועלן די צרות כסדר גרעסער ווערן
און וועלן נישט אויפהערן. מיר מוזן קלאר מאכן
פאר אונז און פאר אנדערע פעלקער, וואס עס
איז גאט'ס ווילן.

די זעלבסטנארעריי פון אונזער פאלק האט
אונז געבראכט פיל שרעקליכע לייזן און צרות.
איך זאג עס בנוגע די פיל פאלשע משיחים, וואס
זענען אויפגעשטאנען בא אונז אידן און האבן
געבראכט נאר צרות, מער גאר נישט. אז
מ'הערט נישט יעקב, מוז מען הערן עשו'ן. איך
וויל דא נאר דערמאנען איינעם פון די פאל-
שע משיחים - בר' כוכבא, וועלכער איז צור-
זאמען מיט רבי עקיבא אויפגעשטאנען קעגן די
רוימער. און וואס איז דערפון געווארן? טויט
זענטער אידן זיינען אויסגעשאכטן געווארן. דאס
האט גאט אלעס דערלאזט, ווייל מ'האט זיך
אפגעווענדעט פונם אמת'ן משיח ישוע.

א פאסיגער ענפער.

„דער תנ"ך איז גוט נאר פאר פרויען און קינד-
דער! געהט אריין אין א געבעט'הויז, וועט
איר זעהן אויף יעדע פינג פרויען מיט קינדער
נאר 1 מאנספארשוינ! האט אויסגעשריען אמאל
אן אויסגעפוצטער יונגעראנטשיק, וואס האט זיך
געהאלטן פאר א „חכם“, צונויפקאטשענדיג בשעת-
מעשה א ציגאר.

— „ס'וואלט אפשר געווען אמת, ווי איר זאגט!
אבער נאך דעם ווי איר געהט ארויס פונם גע-
בעט'הויז, געהט אין א טורמע און איר וועט
זעהן דארט אויף הונדערט מאנסבלען נאר 1
פרוי! האט א אלטע גלויביגע אפגעענפערט דעם
יונגען מאן. דער דאזיגער ענפער האט פארמאכט
דאס מויל דעם אפשפעטער. (פון רומעניש).

מ'קען אין קורצן זאגן: די לייזן און אומ-
גליק פון אונזער אידיש פאלק קומט פון
די פארקרוםטע וועגן, אין וועלכע מיר
געהען. נאך צוריק מיט 3000 יאר, ווען עס
איז נאך געווען א אידיש לאנד מיט א אידישן
מלך, האט שוין דער נביא געזאגט, אז מיר בלאנד
דזשען אלע אזוי ווי די שעפעלעך. (ישעיה ג'ג);
און אין תהלים קאפ' צ"ה ליינען מיר, אז אונ-
זער פאלק איז א פאלק מיט א פארפירט הארץ
„עם תעי לבב הם“. איצט מוזן מיר זעהען
ארויסצוגעהען פונם פארפירטן וועג אויפ'ן ריכטיגן
וועג, ווארום אויב נישט, וועלן די לייזן נישט
אויפהערן. ס'איז פאראן נאר איינער, וואס קען
זאגן: איך בין דער אמת; דאס איז ישוע המשיח.
אזוי לאנג ווי מ'קען אים נאך נישט, איז מען
פארפירט. א צווייטער מאדערנער טעות איז, ווען
מ'מאכט ארץ ישראל און דעם אידישן נאציא-
נאלן געדאנק פאר א גאט. מען חלום'ט פון א
אידיש לאנד און א אידישע מלוכה אויף ביי-

דער וואונדער פון בריאת-העולם און אייניגע מיינונגען פון גרויסע געלערנטע

אזוי טיף ווי מיר טוען עס, מוז קניען מיט יראת-הכבוד פאר דעם הערשן פונם הייליגן גאט. יוסטוס פאן ליעביג, דער בארימטער כעמיקער פון לעצטן יאר-הונדערט, זאגט: „דאס קענען פון דער נאטור מוז פירן צו דער באוואונדערונג פון איר באשעפער.“ און אן אנדערער כעמיקער, לואי פאסטער זאגט: „ס'וועט קיין מען א צייט ווען די וועלט וועט לאכן איבער דער נארישקייט פון אונזער היינטיגער, מאדערנער מאטעריאליסטישער פילאזאפיע. וואס מער איך שטודיר די נאטור, אלץ מער שטעה איך מיט ערשטוינונג פארן ווערק פונם שעפער. איך טו תפילה בא מיין ארבעט אין לאבארטאריע.“ (פון דייטש)

פון לאנג האבן באדייטנדע נאטור-פארשער אנערקענט גאט אלס דעם בורא שמים וארץ. באקא פאן ווערולאם, דער באגרינדער פון דער נייער עקספערימענטאל-וויסנשאפט, שרייבט: „נאר א אויבערפלעכליכע קענטעניש פון דער נאטור קען אונז אפשטויסן פון גאט; אבער א טיפערע, גרונטלעכע קענטעניש פירט אונז צו אים.“ מ'קעפלער דער גרויסער אסטראנאם, זאגט: „אין דער בריאה טאפ איך אן גאט ממש מיט די הענט.“ דעסטגלייכן דרוקט זיך אויס דער אסטראנאם מעדלער: „אן אמת-ער נאטור-פארשער קען ניט זיין קיין אפיקורס, קיין כופר בעיקר. ווער עס באטראכט גאט'ס ווערקשאפט

דאס נעמיינדע-לעבן בא די יהודים משיחיים בני ברית

הדרשה אין קעשענעוו

BCU Cluj University Library Cluj

פון די גלויביגע האבן דורכגעמאכט פארשידענע שוועריקייטן און האבן געמוזט קומען קיין קע-שענעוו, האט אונזער געמיינדע זיי געדינט מיט אמת-ברודערליכער הכנסת אורחים, דינענדיג אזוי ארום אונזער האר אין דער פערזאן פון זיינע קלענערע ברידער, וועלכע האבן געליטן פאר זיין נאמען. זעהר רירענד איז געווען צו בא-מערקן די גאנצע צייט, ווי 2 אידישע מיידלעך פון דער קינדער-גרופע וואס קומען יעדן טאג אין „משכן“ לערנען די ביבלישע לעקציעס, האבן געהאלפן און געדינט מיט ליבע די ברידער און שוועסטער, די געסט, פון וועלכע אייניגע זע-נען געקומען מיט זייערע קליינע קינדערלעך.

מיט שמחה און הערפּורכט האבן מיר געפירט ערט דעם יום-טוב פסח. די ברידער און שוועס-טער, אידן און ניט-אידן, האבן פארבראכט א טאג צוזאמען און איינער דעם אנדערן גע-שטארקט אין גלויבן דורך פריינטליכע געשפרעכן און האבן צוזאמען אנטהיל געגעבען אין דער ברודערליכער סעודה, וואס איז אראנזשירט גע-ווארן. ליידער האבן מיר ניט געקענט איינלאדן

אונזער פאראייניגטע קהלה פון אידן און ניט-אידן ליידיט פילע שוועריקייטן סיי פון דרויסן און סיי פון אינוועניג. באמת, מיר לעבן אין א צייט, ווען מיר זעהען מיט אונזערע אויגן ווי „אונזער געגנער, דער שטן, געהט ארום ווי א ברומענדיגער לייב און זוכט וועמען איינצו-שלינגען“ (1 פעטרוס ה' 8). מיר ווייסן זיין ציל, מיר קענען זיינע ביזע כוונות, ווייל ער זוכט נאר צו „גנבענען, צו ערמארדן און צו פארניכטן“ (יוחנן י' 10). נאר, דאנקען גאט, וואס מיר קענען אויך דעם, פון וועלכענס האנט קיינער קען אונז ניט ארויסרייסן.

דעם גאנצן ווינטער און פריילינג פון היי יאר האט אונז גאט געגעבן זיינע רייכע ברכות. די פארזאמלונגען זענען געווען איבערפולט מיט בא-זוכער, מערסטנטייל אידן. אין דער צייט האבן אונזערע קעשענעווער ברידער און שוועסטער געהאט דאס מעגליכקייט צו מאכן א געהענטערע באקאנטשאפט מיט פיל ברידער און שוועסטער פון אנדערע פעלקער פון בעסאראביע און אויך פון אנדערע טיילן פון אונזער לאנד. ווייל פיל

זענען אריינגעגאנגען אין זאל, האבן זיי שוין געזעהן פיל פרויען, וועלכע האבן געווארט צו הערן דאס ווארט פון גאט. מיט א טיפער דאנקבארקייט צו גאט האבן מיר אנגעהויבן די פארזאמלונג מיט גייסטיגע לויבגעזאנגען, און גאט האט געענפערט אויף אונזערע תפילות. די פאר-זאמלונג איז פאריבערגעגאנגען מיט א אויסער-געווענהליכער פייערליכקייט און געטליכער ברכה. די יונגע און עלטערע שוועסטער האבן אין איין גייסט עדות געזאגט מיט קורצע דרשות און גע-זאגט איינע נאך דער אנדערער, אין אידיש און אנדערע לשונות, וועגן דעם ווי דער גואל צדק ישוע המשיח, האט געוויקט אויף זייערע נשמות. זיי האבן דערצעהלט וועגן דער וואונדערליכער ליבע פונם אויסלעזער. א עלטערע שוועסטער, וועלכע פארדינט מיט שווערע ארבעט אירע לע-בענס מיטלען, און וועלכע האט כמעט נישט געקענט לייענען איידער זי איז געקומען צום גלויבן אין משיח, האט געזאגט א שיר און מיט איינפאכע ווערטער, נאר ערנסטע, האט זי עדות געזאגט וועגן איר אויסלעזער ישוע המשיח. זאל גאט העלפן אז זיין זאמען זאל אויפואקסן אין די הערצער, פאר זיין מלוכה.

געלויבט זאל זיין גאט פאר אלע זיינע חסדים און פאר זיינע וואונדערליכע מעשים.

אויף דער סעודה די קינדער מיט זייערע על-טערן, ווייל ס'איז נאך געווען דער אידישער פסח. נאר דעם דריטן טאג יום-טוב האבן די ברידער און שוועסטער זיי איינגעלאדן און פער-זענליך געוואלט זיי מכבד זיין מיט יום-טובדיג געבעקס. אין אוונט, נאך דעם געבעט פארזאמלונג, האבן מיר צוגעגרייט א טעה און די נישט-אידי-שע ברידער און שוועסטער האבן באדינט די קינדער, זייערע עלטערן און די אידישע פריינט, וועלכע זענען געווען איינגעלאדן. ס'איז געווען אזוי שעהן צו זעהן די דינסט פון ליבע אינעם נאמען פון אונזער אויסלעזער, ישוע המשיח.

כמעט די גאנצע פסח-וואך זענען פארגעקומען ביי אונז פארזאמלונגען, דערום האבן די שוועס-טער אפגעלעגט די פארזאמלונג פון דעם פרוי-ען-פאראיין פון אונזער געמיינדע אויף אנ-דער צייט. פיל מאל זענען די פרויען פארזאמלונג גען געווען איבערפולט מיט איינגעלאדענע, אבער דאס מאל איז קיין נפש נישט געקומען. ווען די שוועסטער האבן זיך פארזאמעלט צום געבעט פאר דעם אנהויב פונם אוונט, איז אין זאל נישט גע-ווען אפילו איין פרוי. פון ספן הארצן האבן זיי מתפלל געווען צו גאט, אז ער זאל פירן די נשמות צו הערן די גוטע בשורה. די שוועסטער זענען געווען גרייט מיט עניוות צו האבן אויך וועניג פרויען אין פארזאמלונג, נאר ווען זיי

פ א ר ש י ד ע נ ע י ד י ע ו ת

פון לאנד און נאך א געוויסע צאל יארן וועט ענגלאנד שאפן אנ-אראבישע מלוכה, אפילו ווען די אידן וועלן צו דעם נישט מסכים זיין.

די אידישע פרעסע גיט איבער, אז הארץ רייסענדע סצענעס זענען פארגעקומען אויף דער רבנים קאנפערענץ אין ירושלים, ווען דער עק-זעקוטיוו-מיטגליד הרב פישמאן האט מיט א גע-וויין מיטגעטיילט, אז דער ווייס-בוך איז שוין גע-חחמעט געווארן. די קאנפערענץ, וועלכע האט באהאנדעלט פראגן פון שמירת שבת און כשרות, איז תיכף איבערגעריסן געווארן דורך דעם פאר-זיצער הרב הראשי הערצאג. די רבנים האבן ביטער געוויינט און מיט יללות זיך געשטעלט זאגן תהילים.

נאכדעם וואס דער ישוב האט זיך דערוואוסט

אין ארץ-ישראל. דער ענגלישער „ווייס-בוך“, נאך דעם ווי די אידיש-אראבי-שע קאנפערענץ איז דורכגעפאלן, האט די ענג-לישע רעגירונג אויפגעקלערט די ארץ-ישראל-פראגע אין א „ווייס-בוך“, וועלכער איז פאר אידן א גור דין. דער ווייס-בוך שלאגט פאר צו ערלויבן נאך 75 טויזנט אידן אריינצוקומען קיין ארץ-ישראל. אין דער צאל זיינען שוין אריינ-געריכנט די אומלעגאלע עולים; אין ארץ-ישראל וועט מען ווייטער אריינלאזן נאר אין פארלויף פון 5 יאר, נאכדעם ווערט די אימיגראציע גע-שלאסן פאר אידן און זיי וועלן ווייטער קענען אריינקומען נאר מיט דער ערלויבעניש פון די אראבער. די אידן וועלן דארט קיינמאל נישט בילדן מער ווי א דריטל פון די איינוואוינער

אזעקגעגיבן. ווען מען איז צוגעקומען צו דער שוהל פון רחביה, האט מען געבלאזן שופר, און מען האט די ספרי תורה אריינגעשטעלט.

אין פארשידענע לענדער, וואו ס'זיינען פאראן ראן גרויסע אידישע צענטרען האט מען אויך ארגאניזירט מאסן-פארזאמלונגען מיט פראטעסטן טען א קעגן דער ענגלישער רעגירונג, וועלכע האט איצט געבראכן דאס ווארט פון דער באקאנטער באלפור-דעקלאראציע וועגן שאפן א אידישע היים אין ארץ ישראל.

עהנליכע סצענעס זענען פארגעקומען אויך אין אמעריקע, ווען עס איז פארגעקומען די קאנגרעס פערענץ פון ארטאדאקסישע רבנים אין אנטלאן טיק סיטי. ווען עס איז אנגעקומען די ידיעה וועגן ווייסן בוך, איז די קאנפערענץ איבערגעריסן געווארן. די רבנים האבן זיך געשטעלט זאגן תהלים מיט געוויין און קלאגען. די קאנפערענץ האט געשיקט א פראטעסט-טעלעגראמע צום קאנאדיען-מיניסטער קעגן דער פארעפנטליכונג פון דעם ווייסן בוך.

נאר השי"ת אליין זאל זיך מרחם זיין אויף אונזער ליידענדן אידישן פאלק, אז ס'זאל פארשטעהן, אז אויב גאט וועט ניט אויפבויען ארץ ישראל, איז אומזיסט די גאנצע טירחא (אם ה'ד לא יבנה בית שוא עמלו בוניו...) און אויב אונזער פאלק וועט ניט אויספילן דעם תנאי פון דער תורה „אם בקולו תשמעון“, איז דער תנאי אויך א בוך וואס איז קעגן אונזער פאלק, ווייל ס'איז דארט קלאר געזאגט, אז ארץ ישראל איז אונזער זעלבע נאר דענצמאל ווען אונזער פאלק וועט מקיים זיין גאטס מצוות אין לעבן ע"פ גאטס ווארט. „כי הוא חייך וארך ימיו...“ דער שליסל פון ארץ ישראל איז אין די הענט פון דעם משיח ישראל ישוע מנצרת, דורך וועמענס קרבן גאט וועט אונז מוחל זיין די זינד ווען ישראל וועט תשובה טון.

אין פאלעסטינע: מען מעלדעט פון א גוטער אויטאריטאטיווער קוועלע. אלס רבי אין פאלעסטינע האט מען ביי איינעם געפרעגט: וויפל אידן ליינענען דעם נייעם טעסטאמענט? האט ער געגעבן פאלגענדן ענטפער: „דא היינט טיגן טאג איז דא מעהר אידן וואס ליינענען דעם נייעם טעסטאמענט, ווי קריסטן.“ („The European Harvest Field“).

וועגן די גזירות פון דעם „ווייסן בוך“ זענען אלע געווארען אויפגערגעט און האבן איינגעארדענט גרויסע דעמאנסטראציעס קעגן דעם בוך. מענער, פרויען און יוגנט האבן זיך באטייליגט אין דער דעמאנסטראציע אין ירושלים בראש מיט דעם רב הכולל. אויך די פרויען האבן געמאכט א באזונדערע דעמאנסטראציע בראש מיט דעם רב הכולל פרוי און אנדערע פירענדע פערזענליכקייטן. מען האט געטראגן פארשידענע פאנען מיט אויפשריפטן, אז פאלעסטינע איז פאר אידן. אויף אייניגע פאנען איז געווען דער אויפשריפט: „דער תנאי איז אונזער מאנדאט“.

הרב הערצאג האלט די ערשטע רעדע. ער דערמאנט אז אויך כורש מלך פרס האט אונטערן דרוק פון אידישע שונאים געוואלט צוריקציען זיין דעקלאראציע. במשך פון א שטיקל צייט איז אויך דאמאלס אפגעשטעלט געווארן די עליה, אבער שפעטער איז די גזרה בטל געווארן. איצט טער—זאגט הרב הערצאג—האבן מיר נישט קיין צייט צו ווארטן, און מיט גאט'ס הילף וועט די גזרה פון ווייסן בוך ווי אמשעלסטן צוריסן ווערן. זאגנדיג די דאזיגע ווערטער נעמט ארויס דער עהרנזווירדיגער רב דעם טעקסט פונם ווייסן בוך און צערייסט אים דעמאנסטראטיוו. די פארזאמלעטע טויזנטער אידן אין שוהל און ארום דער שוהל הויבן דאן אויף די רעכטע האנט און זאגן נאך ווארט ביי ווארט נאך הרב הערצאג:

— מיר הויבן אויף די האנט צום הימל מיט א שבעה, פונקט ווי אונזערע עלטערן האבן געטון ביי די טייכן פון בבל, און מיר שווערן: „אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני“.

ארום עלף רירט ארויס די פראטעסטדע דעמאנסטראציע, וועלכע ציט זיך אויף עטליכע קילאמעטער. ארויסגעהענדיג פון ישרון-הויף, שליסט זיך אן צו דער דעמאנסטראציע א גרויסע פערבנים, וועלכע טראגן די ספרי-תורה וואס זיינען מיטגעבראכט געווארן פונם היטלער לאנד. אויפן וועג פאר דער ערשטער שוהל שטעלט מען זיך אפ, און א בעל קרא ליינעט הויך אויפן קול די פסוקים פון „ונתתי את הארץ הזאת לך ולזרעך לאחוזת עולם“, און אזוי כסדר, פאר יעדער שוהל ווערט געליינעט אן אנדער פסוק פון „ספר-תורה“, וואו ס'איז דא א פייערליכע הבטחה צו די אידן, אז גאט האט דאס לאנד זיי

"לידער פון גלויבן"

איז א זאמלונג פון 65 לידער, וועלכע דער חשובער און מאדעסטער אויטאר, ברודער חיים איינשפרוך, פון אמעריקע, האט איבערגעזעצט פון אנדערע לשונות. אין די "לידער פון גלויבן" געפונען זיך אייניגע קאפיטלעך תהלים און זעהר אינטערעסאנטע הימנען אויפן גרונט פון דער ביבעל. די זאמלונג איז געדרוקט אין א פיינער אויסגאבע, און דער טעקסט איז צו זאמען מיט די נאטן. אייניגע לידער האבן שעהנע פאלקסטימליכע מעלאדיעס, וועלכע ווערן געזינגען אין דער געמיינדע יהודים משיחיים בני ברית החדשה אין קעשענעוו. יעדער איד האט דאס מעגליכקייט, אויך דורך די "לידער פון גלויבן", צו זינגען שירות ותשבחות און לויבן גאט פאר זיין גרויסן חסד אין משיח, און ער וועט באקומען א גייסטיגן נהת ווען ער וועט מיט אמונה קומען צו דעם מעין הישועה—ישוע המשיח. מיר וואונשן דעם חשובן אויטאר א גרויסן יישר כח במשיחנו. זאל דער ליבער גאט בענשן זיין דינער, אז ער זאל נאך פיל פרוכט ברענגען אין דער צווייג, אין דער הימלישער מלוכה.

באשטעלונגען קענען געמאכט ווערן ביים אויטאר:

Rev. Henry Einspruch, 1503 E. Baltimore street, Baltimore Md, U. S. America.

זעהר אינטערעסאנט!

זעהר אינטערעסאנט!

דאס 150-טע קאפיטל תהלים

פארפאסט פון דעם יונגען יהודי-משיחי אהרן בן-נבאי

אבסאלדזשענט פון דער קעניגליכער מוזיקאלער אקאדעמיע אין בוקארעסט.

די מוזיק איז געמאכט פאר נאר אין 4 שטימען. דער טעקסט איז געדרוקט אין רומעניש, העברעיִש און ענגליש צוזאמען.

די ריינע חכמה וועט אויסגענוצט ווערן צו פארנעמען דאס געבעט-הויז פון די יהודים-משיחיים אין קעשענעוו. — פרייוו פרייוויליג.

באשטעלונגען קענען געמאכט ווערן פון קעשענעוו:

Red. „BINEVESTITORUL“, str. Gh. Lazăr 90, Chişinău—România.

און לאנדאן:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS“, 60, Cliffole Crescent, Stoke Newington, London, N. 16, England.

פון דער רעדאקציע.

מיר טיילן מיט די לעזער פון אונזער „המבשר טוב“, אז דער אפצאל פון דעם אבאנעט מענטש-פרייוו ווערט געמאכט דורך פרייוויליגע נדבות.

אין רומעניען קען מען די פליינע סומען שיקן מיט פאסט מארק אין א בריוו.

אונזערע לעזער אין אויסלאנד ווערן געבעטן זייערע פרייוויליגע אויסצאלונגן גען פאר דעם „המבשר טוב“ צו שיקן אויף דעם לאנדאנער אדרעס.

מיר בעטן אין די בריוו נישט לעגן קיין געלט, און משעקן שיקן נאר אין רעגיסטרירטע בריוו.

Adresa: Redacția „Binevestitorul“, D-lui I. Trachtmann,
str. Gh. Lazăr No. 90, Chişinău, Basarabia, România.